

# STANDPUNTE OOR MY GELOOF AS EEN WAT IN JESUS DIE CHRISTUS GLO

GERRIE MALAN



Moderne tegnologie het verstommende resultate op die gebied van kommunikasie gebring. Ten spyte van al die gerief daarvan sal dit altyd tekortsiet wat die persoonlike faktor betref van die aangesig tot aangesig kommunikasie in mekaar se teenwoordigheid. Dit skiet eweneens tekort as dit kom by die beskrywing van geloof. Jesus en Sy apostels het die

---

**Nuwe Testamentiese geskrifte was die gevolg van verhoudings en nie die oorsaak nie.**

---

Evangelie (Blye Boodskap) van die Koninkryk van God in persoon vir die mense gepreek en geleer. Dit het dus deur persoonlike verhouding in hul huise en *ekklesias* geskied en nie deur middel van geskrifte nie. Ja, daar was briewe aan verskeie individue en *ekklesias*, maar dit was die gevolg van verhoudings en nie die oorsaak nie.

Omdat ek nie hier besig is om 'n boek oor my geloof te skryf nie sal hierdie dokument ongetwyfeld ook tekortsiet, maar ek vertrou dat dit vir die leser wel bepaalde klarigheid oor my geloof sal gee. Ek word dikwels hieroor uitgevra deur mense wat deel van die Torahbehoudende groeperings uitmaak en gebruik dus om hul onthalwe ook die Hebreeuse name.

## ONTWIKKELING AS KIND

Soos baie van my geslag het ek grootgeword as dooplidmaat van een van Suid-Afrika se hoofstroom Afrikaanse kerke – Die Nederduits Gereformeerde Kerk. As ek vandag terugkyk, weet ek dat ons soos baie van my geslag en selfs ons ouers se geslag bloot die tradisie van 'n godsdienstige kultuur nagevolg het. Dit beteken nie dat dit alles sleg was nie, maar in wese dat baie van ons 'n intellektuele kennis verwerf het van God die Vader, hierdie groot regter

wat volgens die lerings altyd besig was om ons dop te hou, Sy Seun Jesus Christus wat vir ons sondes gesterf het (wat dit ook al mag beteken het), en die Heilige Gees (’n naam wat so in die verbygaan gebruik was sonder om enige begrip by te dra van die diep geestelike realiteite wat dit ingehou het).

Dit was eers baie lank na my kinderjare (inderwaarheid net voor my vyftigste verjaarsdag) dat ek regtig tot die geloof gekom het in die sin dat ek dit begin verstaan en ken het. Die natuurlike vraag wat daaruit voortspruit is, wat is hierdie geloof, en in wat of wie? Ek sal probeer verduidelik sonder om in te veel beskrywing verstrik te raak.

## MY BENADERING TOT ANDER EN HUL WERK

Ek het begin besef dat ek kon luister na wat ander sê, maar dat die verantwoordelikheid vir wat ek glo myne en net myne is. Hierdie verantwoordelikheid kon nie aan iemand anders oorgedra word nie. Wat ek wel kon doen was om na ander te luister, dit wat hulle gesê het deeglik weeg, dit aan die Skrif te toets en dan self te besluit wat ek glo die waarheid is.

Deurentyd probeer ek om die persoon van sy/haar leringe te skei. Ek kan dus van iemand se sienings verskil en steeds lief wees vir die persoon en hom/haar te waardeer. Dit was nog nooit God se wil

---

**Ek kan van iemand se sienings verskil en steeds lief wees vir die persoon en hom/haar waardeer.**

---

dat ons onself van die wêreld in ’n kloostertipe instelling moet afsonder nie. Ons vind Sy opdrag om vrugbaar te wees, te vermenigvuldig en die aarde te vul soveel keer in die Skrif.

## GRONDBEGINSELSTELLINGS

Ek glo in *elohei Avraham elohei Yitschak velohei Ya’acov* – die God van Abraham, Isak en Jakob. Ek glo Hy is die een ware *elohim* (God) wat homself ook aan Mosheh (Moseh; Moses) en die ander profete van wie ons in die Tanakh of Ou Testament lees openbaar het. Hy is die Skepper van die hemele en die aarde, van die heelal.

Ek glo dat die profete die koms van ’n Gesalfde Een en die Messiaanse Era verkondig het. Die Hebreuse Rabbi’s het hierdie era altyd as die “einde van die tye” of “eindtyd” verstaan. Op grond van die Sewentig Sewes profesie in die Boek van Daniël (Daniel), het die Rabbi’s die Hebreërs verbied om die sewes te bereken, want dan sou hulle ontdek dat Yeshua MiNatzaret (Jesus van Nasaret) inderdaad die Messias/Maschiach/Moschiach was. (Uitspraak Yé-shua – aksent op Yê-, gevolg deur shwa).

Voorts glo ek dat Hy die **voltooiing** van die Wet en die Profete is en nie hul vernietiging nie. Ek glo ook dat Hy aan Sy dissipels ’n nuwe wet gegee het – dat hulle mekaar moet liefhê soos Hy hulle liefgehad het. Dit staan op ’n veel hoër vlak van liefde as om jou naaste so lief te hê as wat jy jouself liefhet. Torah (die Wet en onderwysing van God) was nie meer op kliptafels en papyrusse geskryf nie, maar op die hart.

**In die Messias, Sy lewe, kruisiging, opstanding en uiteindelik Sy *parousia* (teenwoordigheid) en oordeel oor Jerusalem en die Tempel in die jaar 70 n.C., asook die uitstorting van die Heilige Gees op daardie wonderlike Pinksterdag wat in Handeling 2 beskryf is, is die ou Mosaïese Verbond met 'n Nuwe Verbond vervang. Dit was nie 'n hernieude verbond soos sommige die mens probeer leer nie, maar 'n Nuwe (beter)**

---

**Jesus het eenmaal deur Sy eie bloed in die heiligdom ingegaan en 'n ewige versoening teweeggebring.**

---

**Verbond (Yirmeyahu/Jeremia 31:31-34; Ibrim/Hebreërs 8:1-7).** Die bediening of taak wat aan Yeshua/Jesus opgedra was, was voortrefliker as dié van die menslike priesters. Hy het eenmaal deur Sy eie bloed in die heiligdom (Allerheiligste)

ingegaan en 'n ewige versoening teweeggebring (vir hulle wat in Hom as die Seun van God sou glo). Die God van Abraham, Isak en Jakob het deur hierdie versoening Hom opnuut openbaar as die een God en Vader van almal

Ek glo dat die Skrif, of dan Die Bybel, 'n vervulde boek is (en nie 'n opgeskorte een nie). Die Apoakalypsis (Openbaring) maak in hoofstuk 15:8 die stelling dat niemand in God se teenwoordigheid kon ingaan totdat al die plaë van die sewe engele uitgestort was nie. As die Apoakalypsis dan nie soos ek glo vervul/voltooi is nie, kan ek steeds nie in die teenwoordigheid van Elohim Yahweh ingaan nie. Dit sou beteken dat ek steeds 'n Levitiese hoëpriester nodig gehad het om namens my voor God te verskyn.

Die geslag van die apostels was die Uitverkorenes, want hulle was die voertuig vir die vestiging van 'n nuwe en beter Verbond. Ons moet die beginsels van hul doktrine navolg. Om dit te kan doen moet ons die besoedeling van ons begrip deur die hardnekkige vlekke van Griekse en Hebreeuse filosofie skoonmaak. Ongelukkig word die Skrif selfs vandag nog geïnterpreteer in plaas daarvan dat dit gelees word. Die interpreteerders voeg onvermydelik in die Skrif in wat nooit geskryf of bedoel was nie. Dis gevolglik geen wonder dat daar vandag meer as 40 000 denominasies of groeperings in die Christendom is nie.

Verskille is nie beperk tot die Ortodokse, Hervormde, Pinkster en Charismatiese Christendom nie. 'n Mens tref dit ook byvoorbeeld in die geskrifte van Judaïsme aan – ek dink hier byvoorbeeld aan Rabbi's Shammai, Hillel en Akivah. Dit kom eweneens voor in die geskrifte van diegene wat hulself as 'Torahbehoudende Christene' identifiseer.

Persoonlik waardeer ek die gebruik van die Hebreeuse name van *HaShem* (Die Naam) en van Sy *Maschiach*. Daarmee besef ek egter dat hier ook baie verwarring lê. In die literatuur van Torahbehoudende groepe, wat ook soms Heilige Naam groepe genoem word, kom daar vele variasies voor en elkeen maak daarop aanspraak dat hul weergawe die korrekte een is. Ek het reeds 27 variasies van God se naam en 14 van die Messias s'n op rekord. Dan is daar stellings soos byvoorbeeld dié van die Institute of Scripture Research in hul vertaling van Die Bybel, genoem *The Scriptures*, en wat deur Torahbehoudende groepe in Suid-Afrika en ook elders gebruik word. Hierdie Instituut het verkies om die Tetragrammaton vir God te behou,

want hulle verklaar soos baie ander (insluitende rabbynse groepe) dat niemand regtig meer weens eeue se onbruik weet wat die regte uitspraak van *HaShem* (Die Naam) is nie.

Na heelwat leeswerk in die verband is ek oortuig dat die Afrikaanse naam "Jesus" absoluut geen paganistiese konneksie het soos sommige voorgee nie. Dit is bloot 'n eenvoudige afleiding van "Yesous," 'n Griekse transliterasie (en nie vertaling nie) van "Yeshua." In sy bespreking van die aangeleentheid wys Dr. Michael Brown daarop dat *lēsous*, reeds twee eeue voor Jesus se geboorte die natuurlike Griekse weergawe van die Hebreeuse naam *Yeshua* was. Brown beklemtoon ook dat die oorspronklike Hebreeus-Aramese naam *Yeshu'a* was, 'n verkorte vorm van *Yehōshu'a* (Joshua). Die naam *Yeshu'a* kom 27 keer in die Hebreeuse Skrifte voor, hoofsaaklik die hoëpriester na die Babiloniese ballingskap. Hy was as beide *Yehōshu'a* (kyk bv. Sagaria 3:3) en meermale *Yeshu'a* (kyk bv. Esra 3:2) bekend. Yeshua se naam was dus nie ongewoon nie; inderwaarheid het minstens vyf verskillende mans in die Ou Testament rekord daardie naam gehad. Dit het soos volg in Engels (en later Afrikaans ook) "Jesus" geword: Die etimologiese geskiedenis van die naam wys dat die Hebreeus-Aramese naam *Yeshu'a* eers in Grieks as *lēsous* weergegee is, toe *Iesus* in Latyn, dit het so na Duits oorgegaan en is uiteindelik in Engels *Jesus* aangebied. Die naam *Yahushua* wat oënskynlik so populêr is in sommige kringe as die korrekte naam van die Messias bestaan volgens Brown nie in die Hebreeuse kultuur of in God se aanduidings nie.

**Met dit alles voor oë kan ek net verbaas staan voor God se genade, want ons skiet almal tekort.** Hy het Israel deur die profeet Yesha'yahu (Jesaja), tereggewys dat hulle Hom met hul lippe (woorde) eer, maar met harte wat ver van Hom af was Yeshua (Jesus) het dieselfde woorde herhaal toe Hy ook die geestelike leiers van Sy tyd aangespreek het (Mattityahu/Mattheus 15:7). Die spieëlbeeld (direkte teenoorgestelde) daarvan sou dan wees dat mense se uitsprake dikwels onakkuraat mag wees, maar hul harte is by God – en dit verstaan Hy in Sy groot genade. Hy het na alles vir Sh'mu'el (Samuel) gesê dat hy nie soos die mens na 'n mens kyk nie, maar dat Hy na die hart kyk. Is dit nie verstommend nie, dat 'n owerspelige en moordenaar, Dawid, 'n man na God se hart genoem is?

---

God het vir Samuel gesê dat Hy nie soos die mens na die mens kyk nie, maar dat Hy na die hart

---

Sonder hierdie genade en versoening wat in Maschiach (die Messias) gekom het – en ek beskou dit nie as 'n vrypas om te maak soos ons wil nie – sou daar vandag nog enige lewende mense op die aarde gewees het? Indien wel, sou enige van hulle geseënd gewees het? Ek baseer hierdie stelling op die Torah (Pentateug), byvoorbeeld D'varim (Deuteronomium) 28:15-19 wat lui dat as hulle nie **al Sy gebooie en insettinge** sorgvuldig gehou het nie, sou hulle vervloek wees in die stad en in die veld, hul afstammeling en eersgeborenes van hul vee sou vervloek wees. Hulle sou vervloek wees by hul ingaan en uitgaan. Hierdie insettinge het baie ingesluit wat ons vandag nie toegelaat sou word om te doen nie, soos byvoorbeeld die steniging van 'n rebelse seun.

Die volk Israel was uitverkies sodat die hele wêreld van hul tyd (en gevolglik daarna) God deur hulle sou ken. Aan hulle is die land Kanaän gegee – fisies die politieke, ekonomiese en

kulturele kruispad van daardie era. Die nasie wat daardie klein landstreek beheer het kon die hele wêreld om hulle beïnvloed het. Israel was egter 'n hardkoppige volk en het later geskeur om twee koninkryke te vorm. Die Noordelike koninkryk wat as Israel bekend gestaan het, was afgodsdienaars en is uiteindelik versprei tot so 'n mate dat hulle hul stamidentiteit verloor het. Hebreeuse Rabbi's erken dat hulle tot vandag toe nog in daardie sin verlore is.

Juda en Benjamin het behoue gebly as die Suidelike koninkryk, of Koninkryk van Juda. Sodoende is die Messiaanse bloedlyn wat van Noag se seun Sem af gekom het, behou. (Sem kom ook in die Skrifte as Melgisedek voor). Die moderne Israel is nie 'n profetiese restourasie van die Nasie van Israel wat die populêre eindtydindustrie profete so graag uitmaak nie. Hulle is bloot 'n mensgemaakte fenomeen. God se naam was op die antieke stad van Jerusalem en dit het Sy Tempel, die sentrum van Sy teenwoordigheid onder die mensdom bevat. **Vandag se Jerusalem is nie meer die heilige stad nie en op grond van Yeshua se woorde aan die Samaritaanse vrou by die put (Yochanan/Johannes 4:21-24) is daar nie meer behoefte of plek vir 'n herboude tempel nie.**

**Die Evangelie van die Koninkryk van God is Goeie Nuus, 'n Blye Boodskap.** In Yeshua HaMaschiach Adonai is ons met Elohim Yahweh versoen – en ek gebruik hierdie naam in die wete dat Hy my hart hoor en nie die korrektheid al dan nie van my spelling of uitspraak nie. **Daardie koninkryk is nie 'n fisiese area nie, maar ek verstaan dat dit beskrywend is van God se krag wat deur Sy mense werk. Dit is, of behoort 'n sigbare koninkryk te wees, nie deur middel van rituele nie, maar deur die sigbare krag van God in die lewens van hulle wat sê dat hulle glo Yeshua MiNatzaret (Jesus of Nazareth) was en is inderdaad die Messias wat deur die profete aangekondig was.** Hoe jammer tog dat ons nog so dikwels 'n hardkoppige mensdom is, nes Israel van ouds. Ons kan maar net na die wêreld om ons kyk om te sien dat daar net soos dit met ou Israel was, 'n tekort of selfs afwesigheid van Godvresende leierskap is; leiers wie se lewens 'n daaglikse boodskap van hoop en Goddelike liefde vir hul eie mense en die ander nasies is. As ons maar net Ya'acov (Jakobus) 3:13-18 oorweeg en dan hedendaagse politieke, regs- en kerkleierskap teen hierdie Koninkrykstandaard opweeg kan ons verstaan waarom die wêreld in soveel gemors verkeer.

Vir my is die Grondwet van hierdie koninkryk opgeteken in Mattityahu (Mattheus) 5 – “Geseënd is (...)”. Dit behoort nooit vir my nodig te wees om vir mense te vertel wat my geloof is nie. Hulle behoort dit te weet deur my te ken en dit in my lewe te sien.

Mag jy geseënd wees in die stad  
en geseënd in die veld.

Mag jy geseënd wees in jou werk  
en in alles wat jy doen.

Mag jou mandjie en jou bakskottel geseënd wees;  
en mag jy geseënd wees by jou ingaan

en by jou uitgaan.

Sjalom.

**Gerrie Malan**